

Σύναξη προετοιμασίας και Αγιασμός για τη νέα κατηχητική χρονιά στην Καρδίτσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Με αφορμή την έναρξη της νέας κατηχητικής χρονιάς πραγματοποιήθηκε εχθές, Τρίτη 22 Σεπτεμβρίου 2026, στο Πνευματικό Κέντρο της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων στην Καρδίτσα, η σύναξη για την έναρξη της νέας κατηχητικής περιόδου.

Στο πλαίσιο της συνάξεως, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Τιμόθεος αναφέρθηκε στη σημασία του κατηχητικού έργου και στην ανάγκη ουσιαστικής προετοιμασίας όσων αναλαμβάνουν τη διακονία της κατηχήσεως. Όπως σημείωσε, η νέα εκκλησιαστική χρονιά αποτελεί μία ακόμη ευκαιρία για να δοθεί στα παιδιά

και στους νέους η αλήθεια και η εμπειρία της Εκκλησίας, με υπευθυνότητα, μελέτη και αγάπη. Στο πλαίσιο αυτό, και με σκοπό την ουσιαστικότερη προετοιμασία για το κατηχητικό έργο της νέας περιόδου, **προσκλήθηκε να ομιλήσει ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Νικόλαος Ιωαννίδης**, Καθηγητής του Τμήματος Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ο π. Νικόλαος ανέπτυξε το θέμα «Γενική Κατήχηση», αναφερόμενος στη θεολογική σημασία της κατηχήσεως, στη διαχρονική αναγκαιότητά της στη ζωή της Εκκλησίας και στην ευθύνη εκείνων που αναλαμβάνουν να μεταδώσουν στα παιδιά και στους νέους την ορθόδοξη πίστη.

Αναπτύσσοντας το θεολογικό περιεχόμενο της κατηχήσεως, τόνισε ότι αυτή αποτελεί ανάπτυξη και διδασκαλία των δογματικών αληθειών της πίστεώς μας. Αναφερόμενος στην εντολή του Κυρίου προς τους μαθητές Του, όπως αυτή καταγράφεται στο 28ο κεφάλαιο του κατά Ματθαίον Ευαγγελίου, στάθηκε ιδιαίτερα στη σύνδεση της μαθητείας, της διδασκαλίας και του βαπτίσματος. Η Εκκλησία, όπως εξήγησε, ήδη από την πρώτη χριστιανική εποχή αντιμετώπισε την κατήχηση ως αναγκαία προϋπόθεση για την ένταξη και την πνευματική πορεία του ανθρώπου μέσα στο Σώμα του Χριστού.

Έκανε αναφορά στη σημασία της γνώσεως της ορθοδόξου πίστεως, η οποία δεν αποτελεί αυτοσκοπό, αλλά το πρώτο στάδιο για την αυθεντική πνευματική ζωή. Η γνώση της διδασκαλίας του Χριστού οδηγεί στην ορθή πίστη και η ορθή πίστη στην εφαρμογή του θελήματος του Θεού και στην πνευματική τελείωση του ανθρώπου. Η κατήχηση, επομένως, δεν αφορά μόνο όσους προετοιμάζονται για το βάπτισμα, αλλά και τους ήδη βαπτισμένους χριστιανούς, οι οποίοι καλούνται να γνωρίζουν την πίστη της Εκκλησίας και να ζουν σύμφωνα με τις εντολές του Χριστού.

Στη συνέχεια ο ομιλητής αναφέρθηκε στην πορεία της κατηχήσεως μέσα στην Εκκλησία και στη διαχρονική αναγκαιότητά της. Επεσήμανε ότι η κατήχηση δεν μπορεί να περιορίζεται σε μία απλή μετάδοση γνώσεων, αλλά οφείλει να συνδέεται με τη μυστηριακή και λειτουργική ζωή της Εκκλησίας. Ο κατηχητής έχει ιδιαίτερη ευθύνη, καθώς καλείται να γνωρίζει με ακρίβεια τη διδασκαλία της Εκκλησίας και να μπορεί να τη μεταδίδει με τρόπο κατάλληλο, αλλά και να εμπνέει μέσα από το προσωπικό του παράδειγμα.

Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στην ανάγκη η κατήχηση να στηρίζεται στην Αγία Γραφή,

στη διδασκαλία των Αγίων Πατέρων, στις αποφάσεις των Οικουμενικών Συνόδων και στην ομολογία της πίστεως της Εκκλησίας. Το Σύμβολο της Πίστεως, όπως τονίστηκε, αποτελεί έναν βασικό οδηγό για την κατηχητική διακονία. Παράλληλα, υπογραμμίστηκε ότι η κατήχηση δεν πρέπει να μετατρέπεται σε απλή ηθικολογία ούτε να περιορίζεται στην αφήγηση ιστοριών από τη ζωή του Χριστού και των Αγίων με την παράθεση απλώς ενός ηθικού συμπεράσματος. Αντίθετα, πρέπει να οδηγεί στα βαθύτερα θεολογικά νοήματα της πίστεως και στο μεγάλο μυστήριο της ευσεβείας.

Ο π. Νικόλαος αναφέρθηκε ακόμη στην ανάγκη κατηχήσεως των γονέων και των αναδόχων, επισημαίνοντας ότι η πνευματική αγωγή των παιδιών δεν μπορεί να αποσυνδέεται από το οικογενειακό περιβάλλον. Παράλληλα, έκανε λόγο για τον κίνδυνο της εκκοσμικεύσεως της κατηχητικής προσπάθειας. Όπως διευκρίνισε, δεν αποτελούν πρόβλημα οι δραστηριότητες, τα παιχνίδια ή οι εκδρομές, αλλά η μεταφορά ενός κοσμικού φρονήματος μέσα στην κατήχηση. Σκοπός της Εκκλησίας δεν είναι να γίνει η ίδια κόσμος, αλλά να οδηγήσει τον κόσμο στην Εκκλησία.

Κλείνοντας, υπογράμμισε ότι η γνώση αποτελεί το πρώτο στάδιο της πνευματικής πορείας. Ο τελικός σκοπός της κατηχήσεως είναι να οδηγήσει τον άνθρωπο στη βίωση του Χριστού, ο οποίος είναι η Αλήθεια, μέσα στη ζωή και τη διδασκαλία της Εκκλησίας.

Μετά την ολοκλήρωση της εισηγήσεως, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ.

Τιμόθεος ευχαρίστησε τον π. Νικόλαο για την παρουσία και την αναλυτική θεολογική προσέγγιση του θέματος, επισημαίνοντας ότι η κατήχηση αποτελεί σπουδαία και υπεύθυνη διακονία, η οποία απαιτεί ιδιαίτερη προσοχή σε κάθε λόγο και σε κάθε πράξη.

Ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε την ανάγκη συνεχούς προετοιμασίας και μελέτης από όσους διακονούν στο κατηχητικό έργο. Όπως χαρακτηριστικά τόνισε, δεν είναι κακό να αναζητεί κανείς τρόπους με τους οποίους θα προσεγγίσει ένα θέμα, πώς θα το διδάξει και πώς θα το αναλύσει, ούτε να ανατρέχει σε περισσότερα βοηθήματα και σε έργα έμπειρων Πατέρων και διδασκάλων.

Παράλληλα, αναφέρθηκε στην ανάγκη επιστροφής στις πηγές της πίστεως, στην Παλαιά και την Καινή Διαθήκη, επισημαίνοντας ότι οι Πατέρες της Εκκλησίας ερμήνευσαν τα ιερά κείμενα και ότι η μελέτη τους δεν μπορεί να αποσυνδέεται από αυτά.

Ιδιαίτερα χαρακτηριστική ήταν η προτροπή του προς τους κατηχητές να προτιμούν την ουσία από την ποσότητα. Όπως ανέφερε, ακόμη και αν ειπωθούν λιγότερα πράγματα στα παιδιά, αυτά πρέπει να είναι η αλήθεια, η πραγματικότητα, η πίστη, το βίωμα και η εμπειρία της Εκκλησίας. Παράλληλα, η διδασκαλία θα πρέπει να προσαρμόζεται στην ηλικία των παιδιών, διαφορετικά στα παιδιά του Δημοτικού, διαφορετικά σε εκείνα του Γυμνασίου και με διαφορετικές απαιτήσεις στα παιδιά του Λυκείου.

Ιδιαίτερη θέση στην τοποθέτηση του Σεβασμιωτάτου είχε και η προσέγγιση των γονέων. Τόνισε ότι η κατήχηση δεν θα πρέπει να θεωρείται απλώς ένας χώρος όπου οι γονείς αφήνουν τα παιδιά τους για να ασχοληθούν με τις δικές τους υποχρεώσεις ή για να έχουν λίγο ελεύθερο χρόνο. Αντίθετα, θα πρέπει να γίνει προσπάθεια ώστε και οι ίδιοι οι γονείς να κατανοήσουν τι προσφέρει η Εκκλησία στα παιδιά τους και ποιος είναι ο πραγματικός σκοπός της κατηχητικής διακονίας.

Στο πλαίσιο αυτό πρότεινε ακόμη και την προετοιμασία ενημερωτικού εντύπου για τους γονείς, ώστε να μπορούν να πληροφορούνται για το έργο που επιτελείται και για όσα προσφέρονται στα παιδιά τους. Όπως υπογράμμισε, τα πράγματα της Εκκλησίας του Χριστού δεν μπορούν να αντιμετωπίζονται ως αγγαρεία, αλλά χρειάζονται διαφορετικό τρόπο διαχείρισεως, σοβαρότητα και προσωπικό κόπο, ώστε η προσπάθεια όλων να γίνεται όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματική.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε ακόμη στη σημασία της προσωπικής επικοινωνίας και της πρωτοβουλίας, ιδιαίτερα απέναντι στα παιδιά. Τόνισε ότι ακόμη και μία μικρή κίνηση επικοινωνίας μπορεί να κάνει τον άλλον να αισθανθεί ότι δεν απορρίπτεται. Με αφορμή μάλιστα την καθημερινή εμπειρία του χαιρετισμού και της επικοινωνίας με τους ανθρώπους και τα παιδιά, υπογράμμισε ότι «στα χέρια μας είναι όλα» και κάλεσε όλους να αντιμετωπίζουν τα παιδιά των άλλων με την ίδια φροντίδα και αγάπη με την οποία αντιμετωπίζουν τα δικά τους παιδιά.

Αναφερόμενος εκ νέου στην εισήγηση του π. Νικολάου, σημείωσε ότι ήταν όμορφα και οργανωμένα τοποθετημένα και κάλεσε τους παρευρισκομένους να κρατήσουν όσα ακούστηκαν και να τα επεξεργαστούν ουσιαστικά, ώστε να αποτελέσουν οδηγό για τη νέα κατηχητική περίοδο.

Στη συνέχεια, ο υπεύθυνος του Γραφείου Νεότητας της Ιεράς Μητροπόλεως, Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Δαμιανός Μπαρούτας, αναφέρθηκε στα πρακτικά και διοικητικά ζητήματα που αφορούν την οργάνωση και την πορεία της νέας κατηχητικής χρονιάς, προκειμένου η νέα περίοδος να ξεκινήσει με την απαραίτητη προετοιμασία και τον αναγκαίο συντονισμό.

Η σύναξη ολοκληρώθηκε με την τέλεση της ακολουθίας του Αγιασμού επί τη ενάρξει της νέας κατηχητικής περιόδου από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Τιμόθεο. Με την προσευχή προς τον Θεό να ευλογήσει και κατά τη νέα χρονιά την προσπάθεια της Εκκλησίας, η σύναξη έκλεισε με την ευχή να δοθούν σε όλους υπομονή, διάθεση και πολλή αγάπη προς τον Θεό, προς τους ανθρώπους και ιδιαίτερα προς τα παιδιά, ώστε το κατηχητικό έργο της Ιεράς Μητροπόλεως να συνεχιστεί με συνέπεια, υπευθυνότητα και ουσιαστικό πνευματικό καρπό.

